

29- Uppenbarelsens nedkomst

Innehåll

Tadabbur as-sira, avsnitt 29 Uppenbarelsens nedkomst Den sanna drömmen Fyrtio år Jibril Laylat al-Qadr "Läs" "Jag kan inte läsa"

Tadabbur as-sira, avsnitt 29

Uppenbarelsens nedkomst

Vi fortsätter att sitta vid Muhammeds ﷺ bord. I de tidigare gångerna talade vi om de 40 åren före Jibrils nedkomst, och vi sade att Muhammeds ﷺ liv inte var ett vanligt liv som andra människors liv. Han levde 40 år före profetskapet medan han formades och uppfostrades under Guds öga — en sorts förberedelse för att han skulle vara redo att bära budskapet, och även en förberedelse för Mekkas folk och Arabiska halvön.

Vi sade att när Guds sändebud ﷺ närmade sig fyrtioårsåldern och profetskapets tecken började lysa och framträda, fanns det direkta förberedande tecken innan uppenbarelsen kom. Dessa nämns i Umm al-Mu'minin A'ishas ord när hon sade:

”Det första som uppenbarelsen började med för Guds sändebud ﷺ var den sanna drömmen i sömnen. Han såg ingen dröm utan att den kom som gryningsljuset. Sedan älskades avskildheten för honom, och han brukade dra sig tillbaka till Hira-grottan och tillbe där under flera nätter innan han återvände till sin familj och tog med sig proviant för det.”

Den sanna drömmen

Alltså: det första som började för honom ﷺ var den sanna drömmen — sex månader före uppenbarelsen. Han såg drömmar innan Jibril kom i grottan, och han vaknade med ett öppet hjärta och en själ fylld av ljus. Han såg ingen dröm utan att den förverkligades exakt som han sett den, fullständig och utan att något saknades.

Uppenbarelsen började alltså i drömmar för att han skulle tränas och vänjas vid den. Men ingen del av Koranen uppenbarades i sömnen — hela Koranen uppenbarades i vaket tillstånd.

Och avskildheten älskades för honom ﷺ. Platsen var Hira-grottan, där hans hjärta och sinne kunde fördjupas, långt från människor och livets störningar. Denna avskildhet var en särskild förberedelse, en rening av själen och en gudomlig fostran före profetskapet — genom att begrunda himlarnas och jordens rike och Guds tecken i skapelsen.

Bland förberedelserna fanns också att stenarna och träden hälsade honom ﷺ, som Ibn Ishaq berättar: när Guds sändebud ﷺ gick långt från Mekkas hus och dalar, passerade han ingen sten eller träd utan att det sade: **”Frid vare med dig, Guds sändebud.”** Han såg sig omkring men såg bara sten och träd. Han sade ﷺ: **”Jag känner en sten i Mekka som brukade hälsa mig innan jag blev sänd.”**

Fyrtio år

Fyrtio år var en uppbyggnadsfas för denna profet ﷺ — och vid fyrtioårsåldern började uppbyggnaden av själva budskapet. Jibril kom ned på en måndag, den 21:a natten av Ramadan — en unik och oåterupprepar stund i jordens historia.

Profeten ﷺ kom efter en lång period utan profeter. När han ﷺ dog skulle denna händelse aldrig återkomma. Det är den största händelsen som

någonsin inträffat på denna jord — den mest majestätiska stunden i mänsklighetens historia. Få av oss uppskattar den som den förtjänar.

Gud — med sin storhet, makt och styrka — skickade en ängel till denna svaga människa. Han behöver inte dig eller någon annan; ingen lydnad gagnar Honom och ingen olydnad skadar Honom. Men Han skickade vägledning, glädjebud och varning efter **600 år av avbrott mellan himmel och jord**, perioden mellan Isa och Muhammed ﷺ. Monoteismen hade försvunnit, orättvisor och mörker hade dominerat.

Jibril kom för att återföra ljuset till jorden.

Jibril

Föreställ dig Jibril som stiger ned — efter sex århundraden utan att ha kommit till jorden. Därför är uppenbarelsens stund en av de största stunderna i en muslims liv.

I denna stund kom orden som skulle förbli jordens eviga lag fram till Domedagen. Detta är en ära för människan: **"Vi har sannerligen hedrat Adams barn."**

En av de största hedersbetygelserna är att Gud sände uppenbarelse till människan — en vägledning som förklarar varje steg i livet. Uppenbarelsen är ett brev från Gud till dig, till mig, till varje människa: **Gör detta. Gör inte detta.**

Uppenbarelsen är ljus och vägledning, inte bördor och kedjor. Att följa den är lycka i detta liv och nästa; att avvisa den är olycka i detta liv och nästa.

Laylat al-Qadr

Uppenbarelsen kom under **Laylat al-Qadr**, den ädlaste av nätter:

"Vi har sannerligen uppenbarat den under en välsignad natt." "Vi har sannerligen uppenbarat den under Allmaktens natt."

Det är natten då ljuset återvände till jorden. Århundradet då Koranen uppenbarades hedrades av Profeten ﷺ: **"Den bästa generationen är min generation, sedan de som följer dem."**

Tiden då uppenbarelsen kom — gryningens sista timmar — är den bästa

tiden på dygnet. Varje gryning stiger Gud ned till den lägsta himlen och säger: *Finns det någon som ber om förlåtelse så att Jag kan förlåta honom? Finns det någon prövad så att Jag kan befria honom? Finns det någon med en önskan så att Jag kan uppfylla den?*

Folket som Koranen uppenbarades till blev den bästa av nationer: **"Ni är den bästa nation som frambringats för mänskligheten."**

Språket som Koranen uppenbarades på blev det bästa språket — paradiset språk.

Allt som berör Koranen blir ädlat.

"Läs"

Jibril kom till Muhammed ﷺ i grottan, plötsligt, i mänsklig gestalt. Profeten ﷺ kände honom inte.

Han sade: **"Läs."**

Utan introduktion. Utan att fråga vem han var. Som om han redan kände honom.

Profeten ﷺ, analfabet, visste inte vad han skulle läsa. Han sade med full ödmjukhet: **"Jag kan inte läsa."**

Jibril tog då tag i honom och pressade honom hårt. Profeten ﷺ — som var stark — kände att hans krafter nådde sin gräns. Detta visar Jibrils enorma styrka.

Sedan släppte han honom och sade igen: **"Läs."**

Profeten ﷺ svarade: **"Jag kan inte läsa."**

Jibril pressade honom igen, släppte honom och sade en tredje gång: **"Läs."**

"Jag kan inte läsa"

Tre gånger — för att visa att detta inte är en dröm, inte en inre röst, inte fantasi. Det är verklighet. Det är uppenbarelse.

Profeten ﷺ kände tyngden av uppenbarelsen, som Gud sade: **"Vi skall låta**

dig ta emot ett tungt ord.”

Detta visar religionens tyngd, dess betydelse och att den inte kom utan möda.

Det visar också att uppenbarelsen är **extern**, inte en inre känsla eller psykologisk upplevelse — vilket orientalister och ateister försöker påstå. De säger att Muhammed lärde sig av Bahira, eller att han hade epilepsi, eller att han fantiserade.

Men allt i denna händelse visar motsatsen: Detta är en ängel. Detta är uppenbarelse. Detta är Guds ord.

Och loven tillhör Gud, världarnas Herre.

KORANEN & SUNNAH

- [Rasism ur ett islamiskt perspektiv](#)
- [Den raka vägen](#)
- [Ahl al-Sunnahs ståndpunkt gällande den som begår en stor synd](#)
- [Sättet att Be efter den Utsatta Tiden](#)
- [Bestämmelserna om att be en obligatorisk bön före dess bestämda tid](#)
- [Fudayl ibn ‘Iyād om ahl al-Sunnah och ahl al-Bid‘ah](#)
- [Botemedlet för den Muslimska Ummahn](#)
- [Salafiyah är inte en ny kallelse](#)
- [Den stora massan av muslimer](#)
- [Förklaringen och innebörden av profetens namn](#)